

Az európai nyelv

Szerző
2008. március 07.
Utolsó frissítés 2008. március 08.

Az Európai Unió egyik alapelve a kultúrák, szokások, hitvallások sokféleségének tisztelete. Ez a nyelvekre is vonatkozik.

Magától értetődő ez az alapelv egy olyan kontinensen mint Európa, ahol megannyi különböző nyelvet beszélnek az emberek. Európa nyelvi sokszínűségét jelzi, hogy már az EU-tagországok hivatalos nyelvei is három különböző nyelvcsaládba tartoznak: az indoeurópai, a finnugor és a sémi nyelvek közé. És más földrészekkel összehasonlítva ez még nem is olyan sok!

A nyelvi sokszínűség minden korábbinál feltűnőbb ma, amikor sokkal gyakrabban érintkezünk külföldiekkel mint régen. Akár a külföldi ösztöndíjakra vagy munkavállalásra, akár az egységes európai belső piacon kialakult kereskedelmi kapcsolatokra, a turizmusra vagy általában véve a globalizációra gondolunk, gyakran kerülünk olyan helyzetbe, hogy idegen nyelven kell kommunikálnunk.

Az Európai Unió 2000-ben elfogadott alapjogi chartájának 22. cikke kimondja, hogy az Unió tiszteletben tartja a nyelvi sokféleséget, a 21. cikk pedig megtiltja a nyelvi alapon történő megkülönböztetést. Az egyén tisztelete, a más kultúrák iránti nyitottság és a tolerancia mellett a nyelvi sokszínűség tiszteletben tartása az Unió alapvető értékei közé tartozik.

Ez az elv nem csupán a Unió 23 hivatalos nyelvére vonatkozik, hanem minden regionális és kisebbségi nyelvre is, amelyet a népesség kisebb csoportjai beszélnek

Ennek az elvnek köszönhető, hogy az Európai Unió ma az, ami: nem a különbségeket elmosó olvasztótégely, hanem olyan közösség, amelyben a sokféleség igazi érték.